

Thuis bij Toni

Hoe kun je speciaal voor iedere bewoner en zijn of haar directe omgeving meer kleine geluksmomenten in de dag brengen? Marius Meijboom heeft in het afgelopen jaar samengewerkt met Social Envoy om dit vorm te geven.

Per bewoner werd een verbindende interventie op poten gezet. In dit voorbeeld kwamen de persoonlijk begeleider, gedragskundige samen met Toni bij de familie thuis. Hiernaast lees je hoe dit verhaal tot stand is gekomen en hoe je dit zelf kan toepassen. Op de volgende pagina's krijg je een inkijkje van deze middag en lees je wat de belangrijkste inzichten met betrekking tot Klein Geluk zijn.

Vorbereiding

Voorafgaand aan het bezoek bij Toni thuis heeft Social Envoy interviews afgenomen met:

Anita: de moeder van Toni

Martha: de zus van Toni

Nora: de persoonlijk begeleider van Toni op de woning

Marije: de persoonlijk begeleider van Toni bij dagbesteding

Een van de inzichten die naar voren kwam was de verbinding tussen thuis en de Marius Meijboom vanuit familie, betrokkenheid, verbinding versterken vanuit deze warme relatie. Om dit gezamenlijk verder te onderzoeken hebben we voor Toni een moment voorbereid waarbij hij thuis bij zijn ouders zou zijn. Dit was de grote wens van zijn moeder; Toni meer thuis en iedereen daarbij kunnen ontvangen.

VOORBEREIDING

Interviews met belangrijke betrokkenen rondom Toni

Inzichten:

- warme relatie van Toni's familie is op Marius Meijboom niet altijd goed voelbaar
- familie mist Toni
- Persoonlijk begeleider wil de band met de familie versterken

Opzet voor interventie, speciaal voor Toni:

- Toni's moeder nodigt iedereen bij haar thuis uit

INTERVENTIE

Verbindende interventie, ontwerpessie, gesprek.

Werkvorm:

- Gesprek met facilitator over wat nog wat klein geluk kan gebruiken

Inzichten:

- Herinneringen aan vroeger geven Toni en familie een echt gevoel van Klein Geluk.
- Met elkaar bedenken je meteen of de ideeën makkelijk toe te passen zijn.
- Toni heeft thuis heerlijk alleen op de bank gezeten en met zijn vader gekleed.

TOEPASSEN

Inzichten en ideeën worden in de dagelijkse routine ingepast

Inzichten:

- Tijdens de interventie heeft Toni voor het eerst thuis op de bank gezeten
- Meer begrip tussen professionals en familie: er is meer vrijheid om iets met Toni te ondernemen.
- Dit gesprek was een aanvulling op de goed leven gesprekken (LACCS). Hierin komen onderwerpen vanuit de evaluatie naar voren en borduren ze daarop voort. Out of the box denken of terug halen hoe het vroeger was, wordt niet gestimuleerd. In dit gesprek was dat anders.

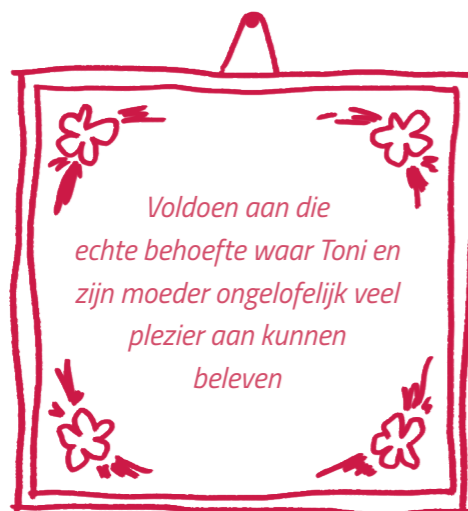
“Ik zou weer meer met Toni willen spelen zoals vroeger; leuke dingen doen zoals zwemmen, op een luchtkussen springen, actie!”

- Josip, broer van Toni

Actie met de broers samen!

De locatie en de manier waarop je een gesprek voert hebben invloed op hoe een ouder ouder kan zijn.

Voldoen aan die echte behoefte waar Toni en zijn moeder ongelooflijk veel plezier aan kunnen beleven

“Moeder was veel ontspannener thuis, zat te stralen en kon veel meer haar rol als ouder vervullen.”

Toni op schoot kunnen hebben

Zo zaten we met zijn allen bij Toni thuis.

In de snoezelkamer

Gewoon wandelen en er zijn

Nora aan de klei

Ze hebben niet zo veel kennis over Toni's beperking en durven daardoor niet. Maar dit betekent dus zeker niet dat ze het niet willen!

“Bij Toni's familie thuis voelde ik de zoektocht naar wat voor het hele gezin met Toni daarin belangrijk is. In het Goed Leven gesprek lijkt het toch of we meer zaken aan het doen zijn.”

In slaap aaien

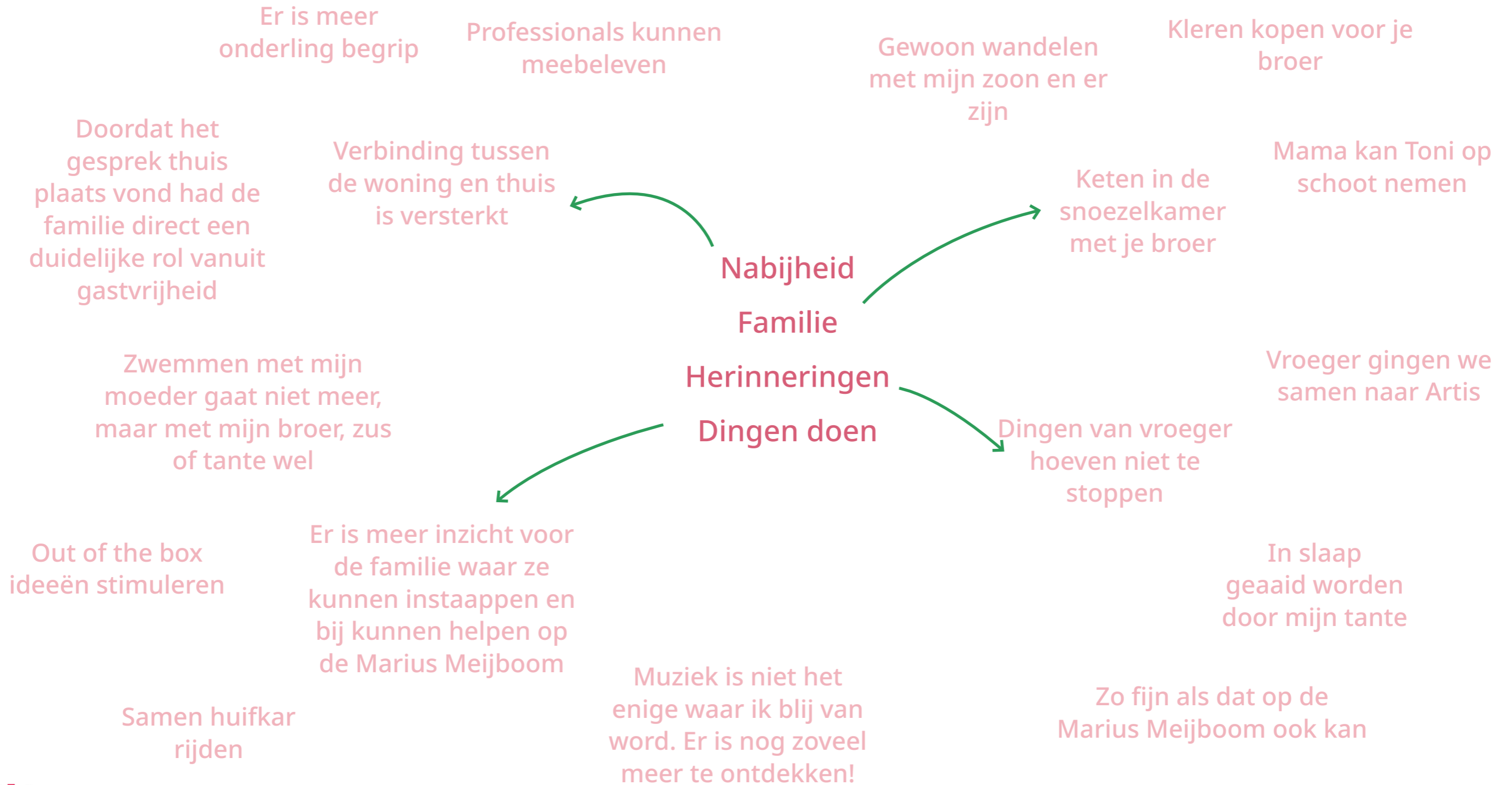
Met de huifkar mee

Samen naar Artis

- Kitty

Kitty tijdens de middag

Belangrijkste inzichten

Tijdens

Anita had van te voren gezegd dat ze niet wist of haar zoon en man erbij aanwezig konden zijn. Haar zoon had er misschien niet zoveel mee en haar man werkt veel in de nacht. Maar op de dag zelf was daar de hele familie plus een tante met haar dochtertje van 3 erbij. Dit was dus ook voor Nora en Kitty, gedragswetenschapper, de eerste keer dat ze bij hem thuis waren. In totaal met 10 mensen. Allemaal samen in een grote cirkel in de woonkamer om over klein geluk te praten voor Toni. Met Toni op de bank en later in zijn zitzak.

Bij de vraag wat er belangrijk is voor hen t.a.v. klein geluk grepen we eerst terug naar de interviews. Wat bedoelen we met klein geluk, wat zijn voor hen belangrijke onderwerpen. En deze werden aangevuld door tante en zoon. Voorbeelden zijn samen zingen, kleren uitzoeken, wandelen, samen kamer opruimen, samen koken, eten, nabijheid meer thuis kunnen zijn of juist een rol hebben op de groep. Dankbaarheid voor de begeleiders en de plek waar Toni nu kan wonen. Dat de feestdagen met de hele familie worden gevierd en zonder Toni is dat niet compleet. Belangrijke woorden zijn nabijheid, familie, eten, herinneringen, dingen doen.

En na een werkvorm om verder te onderzoeken wat nog wat klein geluk kan gebruiken komen er nieuwe inzichten bij. Josip geeft aan dat hij veel herinneringen heeft met Toni. Hij wilt graag weer meer met hem spelen, leuke dingen doen zoals zwemmen, op een luchtkussen springen, jongensachtige actie! Zo komt naar voren dat hij en zijn zus vroeger altijd de snoezelkamer ingingen als ze op bezoek gingen bij Toni. En dat zou hij zeker weer willen doen. Die is er bij Omega en soms komt er een luchtkussen bij Omega op de Marius Meijboom. Ander idee is samen schommelen en een hangmat is helemaal de bom. Zwemmen is niet gemakkelijk voor Anita maar Martha, Josip en tante Ivana willen dit graag met Toni doen. Er is een zichtbare opluchting omdat er wordt aangegeven dat ze vanuit hun plek niet zo goed weten wat ze met Toni kunnen doen. Waar kunnen ze instappen, bij helpen?

Anita geeft aan dat ze dolgraag Toni op schoot zou willen hebben. Ook dat is te regelen met een tillift, kussens en misschien wat hulp van de ergotherapeut. En terug naar de herinneringen wordt Artis genoemd. Daar samen weer eens naar toe gaan, wat ze vroeger ook deden.

“Ik zou weer meer met Toni willen spelen zoals vroeger; leuke dingen doen zoals zwemmen, op een luchtkussen springen, actie!”

- Josip, broer van Toni

Zo zaten we met zijn allen bij Toni thuis.

Ivana (tante) heeft ook een dierbare herinnering. Vroeger aaide ze Toni altijd boven wenkbrauwen en viel hij in slaap. Wat zou het mooi zijn om hem weer zo naar bed te kunnen brengen. Er ontstaat ruimte om te zien dat dit nog steeds mogelijk is en ook het leven van Toni zal verrijken.

Douwert (vader) hoeft niet veel extra, gewoon wandelen en er zijn. Douwert is een sterke vader die zo Toni tilt van de bank naar zijn zitzak. Hij werkt samen met hem bij de werkvorm met klei. Samen zijn ze zeer zorgzaam voor, Toni reageert tijdens de gesprekken een aantal keer op een mooi moment.

Martha is een tijdje terug meegegaan met huifkar rijden. Ze geeft aan dat er dan 2 mensen mee kunnen dus de volgende keer kan Josip of Ivana ook mee. Ze wil graag meer helpen.

En voor Nora is dit een invulling van haar wens t.a.v. klein geluk. Meer verbinding met de familie en Marius Meijboom/persoonlijke begeleiding voor hem. Zij voelt een enorme band met Toni en daarmee ook met het gezin. Haar visie is dat klein geluk wordt vergroot voor iedereen door het samen doen van activiteiten, thuis voelen zowel op feestdagen als andere momenten, en meer doen zoals koken, ADL, opruimen, wandelen dan alleen muziek. Er is veel meer rijkdom om Toni heen dan hij met zijn muziek. In haar interview was een doel om Josip betrekken vanuit zijn broer zijn. En die ontstond vanzelf. Zo kan Toni nog meer een onderdeel zijn van zijn familie ook als hij op de Marius Meijboom is.

Bovenstaande momenten kunnen direct worden gerealiseerd. Het is een kwestie van uitspreken dat de wensen er zijn, onderdeel maken van de planning en nauwe communicatie.

Naderhand: nabespreken en toepassen

Nagesprek met gedragwetenschapper Kitty

'Het was ontzettend fijn om zo welkom te zijn bij Toni en zijn familie thuis. De liefde en warmte in de familie was duidelijk te voelen. Het voelde alsof ik even als een vlieg op de muur kon zien hoe het zo toe gaat in de familie

Kitty tijdens de middag

“Bij Toni’s familie thuis voelde ik de zoektocht naar wat voor het hele gezin met Toni daarin belangrijk is. In het Goed Leven gesprek lijkt het toch of we meer zaken aan het doen zijn.”

- Kitty

als Toni bij hen thuis is. Het was daarnaast fijn om een werkvorm te hebben met elkaar. Dit geeft ruimte om een beetje speelsheid te hebben in hoe we met elkaar in gesprek waren. Er kwamen hierdoor ook andere ideeën en gesprekken naar boven. De onderwerpen waren nu minder gestuurd waardoor er soms een nieuw idee ontstond. Het enthousiasme wat ontstond bij broer Josip was ook mooi om te zien. De activiteit droeg hier goed aan bij. ‘

Wat heeft deze manier van ontmoeten je gebracht? Je gaf aan dat je verder was gekomen in dit gesprek dan in de afgelopen 5 jaar. Waar zat hem dat in? ‘In meer beeld hebben wat echt belangrijk kan zijn voor Toni. In wat Toni zijn rol is binnen het gezin. Welke tradities er leven in het gezin. Hoe sociaal dit gezin is dus waar Toni dit vandaan heeft. In plannen staat dan iets kortst van een betrokken gezin of zo. Dat is vrij nietszeggend. En nu zie je wat dat betekent voor dit gezin. Ook is mijn beeld van de ouders van Toni veranderd.’

Kan je daar nog iets over zeggen?

‘Omdat ik alleen moeder zag is het lastig een beeld te krijgen. Vader leek door zijn afwezigheid bij gesprekken minder betrokken. Dat zijn aannames van mij en die waren alleen op afwezigheid gebaseerd. Maar nu zag ik met eigen ogen vaders betrokkenheid en de band tussen hem en zijn zoon. Maar ook de betrokkenheid en liefde van zus en broer en tante. Je voelt hoe Toni onderdeel is van dit gezin en hoe ingewikkeld het is als het verschil tussen thuis en op de MM voor het gezin groot is. Moeder was veel ontspannener thuis, zat te stralen en kon veel meer haar rol als ouder vervullen. Op de locatie is zij terughoudend en gaat ze akkoord met alle professionals. Om een ouder goed in positie te brengen als ouder is het van belang te weten dat de locatie en de manier waarop je een gesprek voert dus invloed heeft op hoe zij ouder durven en kunnen zijn.’

Kan je omschrijven wat je bij het LACCS gesprek van Toni wilde inbrengen? Wat lukte wel en wat lukte niet?

‘Had graag dat gevoel wat we bij hen thuis hadden over willen brengen. In het Goed Leven gesprek lijkt het of we meer ‘zaken aan het doen zijn’. Bij hen thuis voelde ik veel meer de zoektocht naar wat voor het hele gezin met Toni daarin belangrijk is.

In de Goed Leven gesprekken komen de onderwerpen vanuit de evaluatie en borduren ze voort op wat al is. De LACCS letters vragen ook om te kijken hoe de waarden per letter uitpakken voor de bewoner. Maar het out

“Moeder was veel ontspannener thuis, zat te stralen en kon veel meer haar rol als ouder vervullen.”

of the box denken of het terughalen van wat vroeger was en gewaardeerd werd, wordt niet gestimuleerd.

Toni hoort bij zijn gezin en hij hoort daarna pas bij Omega en de MM. Bijvoorbeeld het op schoot zitten bij moeder. Ik voelde wat moeder miste aan haar lieve jongen zo dichtbij. De behoefte die je als moeder hebt. Deze moeder van wie de zoon niet zelfstandig is geworden, nog kwetsbaar is, die behoefte van fysiek contact nog zo voelt, zij heeft die behoefte heel sterk. Dit was niet over te brengen. Ergo en fysio vonden naast elkaar zitten op de bank net zo prima. En daar leek moeder zich bij neer te leggen. Terwijl ik denk dat je dan niet voldoet aan die echte behoefte waar Toni en moeder ongelofelijk veel plezier aan zouden kunnen beleven.

Bovendien geeft een bezoek brengen aan de woning van familie met Toni erbij zoveel informatie en meer gevoel door wat je kunt zien en meebeleven. Dit is niet mogelijk in een gesprek binnen de dagbestedingslocatie of woonlocatie.'

Nagesprek met persoonlijk begeleider Nora

Mijn idee over Toni en zijn familie is bij deze bevestigd: Toni heeft een hele lieve familie die heel erg aan elkaar gehecht is. Toen wij binnenkwamen, voelde ik een positieve energie, aardige en zorgzame mensen. Het was heel bijzonder dat ik voor de eerste keer Toni op de bank in de woonkamer liet zitten. Dit omdat ze dit eerder nooit gedaan hebben. Hierdoor weet ik dan nog meer over hen.

De ouders hebben ontzettend veel vertrouwen in alles wat de MM doet. Ze gaan niet zelf onderzoeken wat Toni eventueel zou nog meer kunnen. Ze hebben niet zo veel kennis over Toni zijn beperking en durven daardoor niet. Maar dit betekent dus zeker niet dat ze het niet willen! Ik heb het idee dat ze nog steeds denken aan de beperking van Toni als: 'Hij is beperkt en wij kunnen niet veel met hem, maar wij zouden wel veel meer willen doen.'

Het was een eye opener om aan hen voor te stellen allerlei activiteiten te gaan doen. Dit is eigenlijk mijn doel. Hun de ruimte en mogelijkheid geven om voor hem te zorgen en dingen voor hem te doen. En als ik aan onze middag daar thuis denk, denk ik dat dat heel makkelijk gaat zijn. Iedereen was bereid om wat met Toni te doen en ondernemen. Iedereen probeerde Toni tot rust te brengen en gaf hem alle mogelijke aandacht. Heel mooi om te zien.

Ook weet ik nu waarom Toni soms verwend gedrag vertoont! Door zijn lieve familie.

Nora aan de klei

